

Lähihoitajana Kreikassassa

KV työssäoppimisjakso jalkojenhoidon osaamisalalla

**St. GEORGE
METROPOLITAN**

Πρότυπη Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων

Αννα

Vanhustenpalvelu-
yksikkö lähellä
merenrantaa Paleo
Falirossa,
Ateenassa. Suomi
innolla otettu
vastaan ja
viriketuoquioissa
valmistui Suomen
lippu teos :)

ST. George Metropolitan

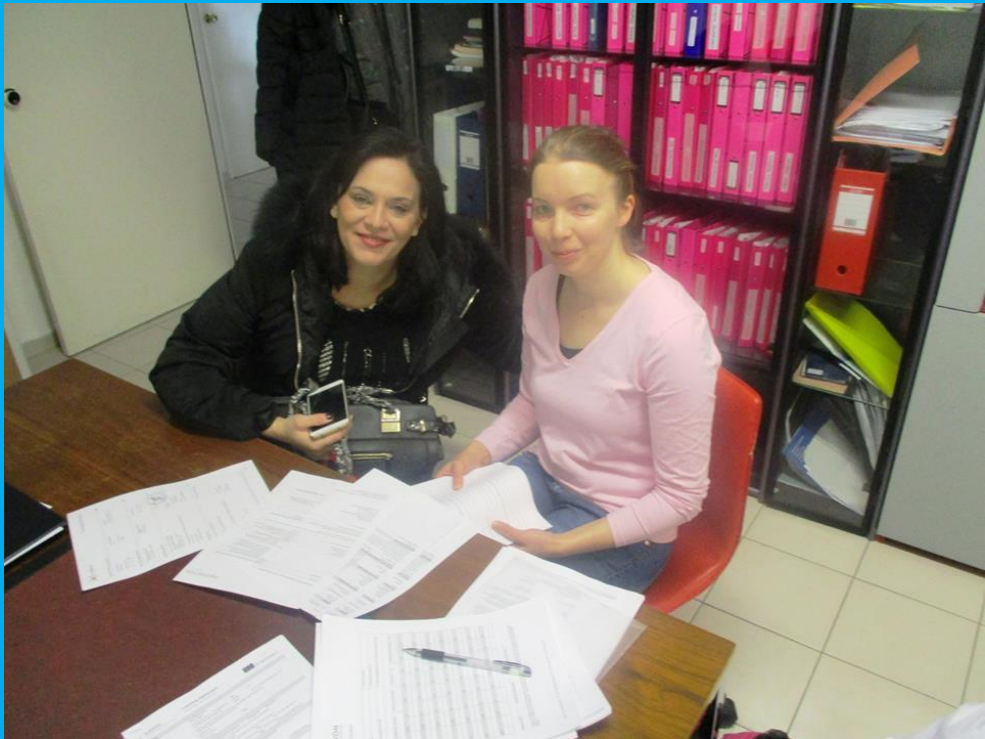
Tämä yksityinen vanhustenpalvelutalo, joka on perustettu vanhan hotellin tiloihin majoittaa noin 40 asukasta. Suurimmalla osalla asukkaista oli dementia, lisäksi oli muita toimintakykyä alentavia sairauksia. Asukkaat olivat pääsääntöisesti pyörätuolilla liikutettavia. Kuuden kerroksen rakennuksessa oli vain yksi hissi.

Hoitotyöntekijöiden lisäksi yksikössä oli muutamana päivänä viikossa fysioterapeutti ja psykologi, heillä oli omat suunnitellut ohjelmansa asukkaiden kanssa. Säännöllisesti sekä tarvittaessa paikalla kävi myös lääkäri. Päivärytmi oli samankaltainen kuin Suomessa.

Paperit esiin!

Työssäoppimisen alussa käytiin läpi tarvittavat paperit ja sovittiin kv-koordinaattorin kanssa tapaamisaika allekirjoitusten laittamiselle. Työpaikkaohjaajan kanssa sovittiin samalla työajat ja keskusteltiin työtehtävistä ja tavoitteistani. Ensimmäisenä päivänä tutustuin työpaikan tiloihin, osaan asukkaista ja toisiin työntekijöihin. Tunsin olleeni hyvin tervetullut! Yhteinen kieli oli englanti, vaikka ei kaikki työntekijät sitä osanneetkaan ja vain harvempi asukas ymmärsi englantia, silloin elekielestä ja muutamista internetistä katsotuista kreikan kielen sanoista oli paljon apua!

Hyvin suunniteltu, on jo puoliksi tehty..?!

Suomesta lähtiessäni pakkasin mukaani jalkojenhoitotarvikkeeni ja tarvittavia desinfiointinesteitä ja suojavaatteita. Näitä varten otin erillisen matkatavaravakuutuksen, jolle ei onneksi kuitenkaan tullut tarvetta vaan kaikki tavarat tulivat mukana ehjinä takaisin koto Suomeen asti.

Laadin jalkojenhoitoja varten työpaikalla listan, johon keräsin niiden asukkaiden nimiä jotka olisivat eniten jalkojenhoidon tarpeessa. Vanhukset ottivat minut hyvin vastaan ja moni oli halukas saamaan jalkahoidon. Suunnittelin sitten hoitojen aikataulut, niissä oli otettava useampi asia huomioon jokaisen tarpeen mukaan. Hyvän alkusuunnittelun koin erittäin tärkeäksi, sillä vaikka lista elikin, ei tarvinnut koskaan peukaloita pyöritellä vaan aina löytyi sopiva asiakas sopivaan aikaan. Ohjaajani oli myös helppo listan avulla pysyä kärryillä tekemisistäni, koska muutoin jalkojenhoitotyöhän on aika itsenäistä tekemistä. Ohjaajani oli välillä mukana. Tein jalkahoidoista kirjalliset dokumentit valmiille lomakepohjalle, siihen kirjoitin asiakkaan jalkojenhoidon tarpeen, suunnittelin työni ja arvioin itse vielä lopuksi.

Tarpeellista työtä jalkojenhoitajana

Moni vanhus oli kyvytön itse hoitamaan jalkojaan ja kynsiään. Hoitajat kyllä leikkasivat pesun jälkeen kynsiä lyhyemmiksi ja rasvasivat jalat, mutta monilla vanhuksilla oli kuitenkin erilaisia kynsiongelmia, kuten paksuuntuneet kynnet, torakynnet, kynsisieni tai sisäänkasvaneet kynnet. Näihin ongelmiin pystyin instrumenteillani pureutumaan. Minulla oli käytössä mm. jalkapora ja siihen erilaisia poranteriä, kukin omaan tarkoitukseensa. Tein myös jalkaterän nivelten mobilisointia ja hieroin jalkoja samalla imeyttäen voidetta iholle. Kovettumien kiusaamia jalkoja tuli vastaan vain vähän ja tähän syynä useimpien vanhusten alentunut liikuntakyky. Jaloilla ei kerrassaan seisty paljon, jos ollenkaan!

Kaikki irti!

En tietenkään halunnut rajoittaa toimiani vain jalkoehoon, vaan työpäiviin mahtui myös mukana oloa vanhusten viriketuokioissa, joiden aiheita oli mm. musiikki, jumppa, runot, kirjan luku, askartelu ja laulut. Olin myös fysioterapeutin mukana kun hän piti harjoituksia, hän samalla neuvoi minua englanniksi. Yhden päivän vietin SBIE (vocational training institute) koululla, jossa suoritin pedikyyrin päiväkurssin. Sain tutustua myös koulun luokkatiloihin. Kuva on kosmetologien harjoitusluokasta.

Työt loppu, rannalle hoppu!

Kreikassa sää suosi matkailijaa, vaikka uutisissa näkyi Eurooppaa rökittävä lumisadekenttä Pariisia ja Espanjan etelärantoja myöten, sai eteläinen Kreikka jäädä paitsi kaikesta tästä. Helmikuun kerrottiin olevan normaalia lämpimämpi ja maaliskuun kääntyessä aurinkoa riitti! Siksi pääsin tutustua moneen Ateenan kohteeseen.

(Kuvassa olen Attikan eläinpuistossa katsomassa Särkänniemestä Kreikkaan muuttaneita delfiinejä)

Paleo Faliron rantaa

Ateenan keskusaukio
Syntagma

Pohdintaa

Eroavaisuuksia suomalaiseseen hoitotyöhön toki löytyi, mutta löytyi myös aika paljon yhtäläisyyksiä. Päivärytmi oli aika samanlainen ruokailuineen ja viriketuokioineen mitä olen Suomessa nähnyt. Hoitajamitoitus oli myös samaa luokkaa. Hoitajien palkka on Kreikassa paljon Suomen tasoa alhaisempi, eikä työtä yhtään helpommaksi tehnyt palvelutalon matala varustelutaso, mm. vain osa sängyistä oli säädettäviä, osa hyvin matalia ei-säädettäviä. Apuvälineitä oli myös tarjolla suppeampi määrä ja kuuden kerroksen rakennuksessa oli käytössä vain yksi hissi, johon mahtui 1 pyörätuoli ja 2 hoitajaa lisäksi kerrallaan. Hygieneni taso ei myöskään yltänyt suomalaiselle tasolle ja myös sisätiloissa tupakointi oli sallittua. Hoitajien työnkuva oli kuitenkin samanlainen ja kuntouttavaa työtä toteutettiin. Kaikilla oli asianmukaiset työvaatteet ja kertakäyttöiset hanskat, käytössä oli myös käsien desinfiointiaine automaattit.